

Обръщение на министъра на отбраната г-н Ангел Найденов до участниците в Национално тракийско поклонение „Ден на тракийската памет“, Маджарово 2013 г.

**ДО Г-Н КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА
НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ**

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕМЯНОВ,
ДРАГИ ТРАКИЙЦИ,**

От името на Министерството на отбраната и лично от свое име искам да поздравя Вас и всички участници и гости на традиционното Национално тракийско поклонение „Ден на тракийската памет“, Маджарово 2013 г. Посветено на 100 години от разорението на тракийските българи.

Сто години ни делят от Балканските войни – войни освободителни, но и кръвопролитни. В тези войни стотици хиляди българи получиха своята свобода и заживяха заедно със своите братя в свободна България. Последниците от недалновидните действия на тогавашните политици обаче, доведоха до огромна трагедия за българите попаднали под ятагана на отмъщението в Одринска Тракия. Многохилядни са жертвите на повсеместните кланета, а стотици хиляди потеглиха по злосъщния бежански път. Обградена и нападната от всички страни от балканските си врагове, България не можа да защити тези свои чада и те останаха на произвола на кръвожадните си мъчители.

Възползвайки се от конфликта между съюзниците от бившия Балкански съюз, Турция наруши сключения след Балканската война Лондонски мирен договор и премина граничната линия Мидия-Енос, като отново завзе освободените български земи в Източна Тракия. България се оказва във война с всичките си съседи и бе принудена да изтегли войските си от турската граница, оставяйки беззащитно българското население в окупираната зона. Включването на Румъния на страната на българските врагове допълнително утежни положението на воюваща България. В тези дни на огромни военни

усилия, Турция отказа да се оттегли до начертаната линия, и подложи на нечуван геноцид и физическо изстребление местното българско население в Източна Тракия. Закрилата на беззащитните хора поеха шепа смелчаци, които организираха съпротивата в Беломорска Тракия.

Двама от воеводите – Димитър Маджаров и Руси Славов, успяват да спасят от турските безчинства над 20 000 българи, превеждайки ги на българския бряг на река Арда. Недалеч от село Ятаджик (дн. Маджарово) бежанската колона е нападната, из засада от башибозук и редовна турска войска, като са избити около 2 000 деца, жени, мъже и старци.

Потомците на оцелелите край Ятаджик бежанци от Беломорска Тракия днес са пръснати из цяла България, но родовата памет и споменът за онези страшни дни на 1913 г., предаван от поколение на поколение, ги събира на лобното място на дедите им всяка година. През 1928 година по инициатива на младежко културно-благотворително дружество “Тракия”, в чест на загиналите българи-тракийци през 1913 г., се организира за първи път събор край с.Ятаджик - днес гр.Маджарово. През същата 1928 г. учителят Димитър Делибозов от град Казанлък, който учителства в Ятаджик, организира събиране на човешки кости със своите ученици, с цел направата на общ гроб на загиналите. По спомени на очевидци този гроб е бил направен на 15-20 м югоизточно от сегашния паметник. В началото на 1948 година тракийските организации в района вземат решение за построяване на паметник. Строителството продължава около 2 месеца. В изграждането се включва цялото население на Ятаджик. Откриването на паметника става на събора през последната неделя на септември 1948 год. в присъствието на легендарния войвода Димитър Маджаров.

От тогава до ден днешен, признателните българи всяка година се събират на това свято място за да споменат невинните жертви на човеконенавистта. Дълги години се самообвиняваме като българи за случилите се злощастни събития през 1913 г. Но тези жертви бяха положени в олтара на Отечеството и днес са записани в златната книга на геройски загиналите за нашата свобода и независимост. Признателните потомци никога няма да забравят своите загинали близки, но ние като българи никога няма да забравим подвига на войводата Димитър Маджаров, неговите

другари и всички онези, които с оръжие в ръка браниха живота и свободата на българите.

Отново, като министър на отбраната, искам да поздравя всички тракийци събрали се на този знаменателен събор, но и да поздравя всички българи със 100 годишнината на Балканските войни – войни обсипани с велики победи, войнска слава и величави подвизи по бойните полета.

Мир на душите на невинните жертви, вечна слава на героите на България!

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized initial 'O' followed by a series of connected loops and a long, sweeping tail that ends in a sharp point.